3 korda nädalas 32, päevalehti 13. — Süvenenud on ajalehtede äristumise tendents ja levinud n. n. kollane ajakirjandus, mille vastu võitlemise vajadusest ka 1932 räägiti, milleks aga tõhusat vahendit ei leita.

Meie vanim leht „Postimees" pidas 1932 75-a. juubelit, „Sakala" ilmus 54. ja „Päevaleht" 27. aastakäiku. Ajakirjust astus 26. aastakäiku „Eesti Kirjandus".

Kirjastus. Arhiivraamatukogu andmeil ilmus Eestis 1932 kokku 1 550 raamatut ja brošüüri, neist 1 378 eestikeelset ja 172 võõrkeelset. 1931 ilmus *Statistika kuukirja* andmeil 1 215 eestikeelset ja 189 muukeelset trükitoodet, kokku 1 404. Seega on ühikute arv märgatavalt tõusnud. Ühiku keskmine maht on aga vähenenud (1931. a. 91 lk., 1932 — 78 lk.) ja nii moodustab 1932. a. eestikeelne toodang umb. 108 000 lk. 110 103 lk. vastu 1931. Nähtavasti sunnib lugejaskonna piiratum ostujõud välja andma väiksemamahulisi ja seetõttu odavamaid, kuid teisest küljest rohkearvulisemaid raamatühikuid. Sellest on osalt tingitud ka ikka suurenev raamatute väljaandmine annete ja seeriate kaupa. Kui veel arvestada, et eksemplariarv on 1932 tunduvalt vähenenud, siis on ka kirjastustöös kriisi mõju märgatav, kuigi mitte veel väga suur.

Raamatuturu olukorra iseloomustamiseks toome järgnevas tabelis andmeid meie kolme suurema kirjastuse — „Looduse", „Noor-Eesti" ja „Eesti Kirjanduse Seltsi" toodangu kohta 1931 ja 1932. Nende kolme kirjastuse aastatoodang moodustab meie raamatuturu aastase üldtoodangu sisuliselt kõige tüsedama osa.

Arvude seletuseks olgu lisatud järgmist: „Noor-Eesti" on eeskätt meie algupärase proosakirjanduse kirjastaja, avaldab ka teataval määral tõlke- ja koolikirjandust. „Loodus" kirjastab peamiselt kergemat ja tõmbavamat tõlkekirjandust, rohkesti kooliraamatuid ja viimasel ajal ka populaarseid ja teatmekirjanduslikke väljaandeid. „Eesti Kirjanduse Selts" soetab oma ülesande kohaselt puht-teaduslikku, valitud populaarteaduslikku ja klassilist tõlkekirjandust. Vastavalt iga kirjastuse erialale, väljaannete tase-

Eesti kroonika 1932 , lk. 94